

НАРОДЕНЪ РАТНИКЪ

РАТНИКЪ ЗА информация, стопанство, култура, наука и обществен живот.

Обявления 1,50 кв. см.
Абонаментъ 60 лв. годишно

Урежда редак. комитетъ
Редакторъ: Ил. х. ФИПЧЕВЪ

Редакция и администрация
ул. Аспарухъ № 2

А. П. Токмаковъ

Занаятчийската неволя и стопанската криза

Всрѣдъ изнемогаща стопанска България подъ бремето на репарационнитѣ, контрибуционни и др. тяжести, безспорно чувствителна и мжчителна е и занаятчийската и дребнотърговска неволя, която гнети като кошмаръ многобройнитѣ занаятчийски дребни съществувания, които наредъ съ селскостопанското съсловие съставляватъ гръбнака на цѣлокупна стопанска България.

Преодоляването на външнитѣ репарациони и др. причини за бушуващата остра стопанска криза, това е повече повелителенъ дългъ на нашата държавна политика въ лицето на нейнитѣ оторизирани представители, държавници.

Тѣхната мждростъ и предвидливостъ ще има нѣкога да благослаятъ поколенията и бащитѣ на стопанскитѣ съсловия, или пъкъ ще проклинатъ измамнитѣ си надежди и доверие, които сж възлагали на българскитѣ избраници и държавници. Дано стане първото.

Не не само външни, и обективни сж причинитѣ на острата стопанска криза, които колкото и мждно да сж заотстраняване, все пакъ не сж безнадежно неопреодолими.

Има причини, обаче и вътрешни, ще ги назовемъ домашни т. е. такива, чиито преодоляване и отстраняване безусловно и напълно зависятъ отъ насъ самитѣ, а именно отъ нашата мждростъ и предвидливостъ, които могатъ и трѣбва да се проявятъ и одѣлствуватъ отъ обществото на народитѣ, нито пъкъ отъ разположенieto на Макдоналдъ или Бряня, а само и единствено отъ нашитѣ днешни и утрешни държавници и общественици.

Това е истината, аксиомата и спасителния изходъ на изнемогаща, изтерзана България, и на занаятчийството, което е слисано и задушено отъ вър-

лузащата общо стопанска и финансова криза.

Единъ драстиченъ примѣръ отъ многочисленитѣ общи причини: скѣпитѣ и непоносими наеми които сж принудени нашия ококалялъ занаятчия, че и дребенъ търговецъ, да плащатъ на господаритѣ, стопанитѣ на наеманитѣ дюкани.

Законъ и система е за нашия занаятчия отъ войната насамъ да не може да плаща съ мѣсеци своя наемъ, който въ много случаи е баснословно непоносимъ. Така е, защото какво наистина припечелва той въ тия мѣсеци? Отговора е единъ и недвусмисленъ: първо нааяжда отъ капитала отъ сермията си, които не сж толкова негови, колкото на полупулярни и др. банки, лихвари и търговци; второ: отваря и затваря кепенцитѣ безъ никакъв алжшъ-веришъ и трето, което е най-фатално и опасно, подлага себе си и целото си семейство на недождане и мизерия.

Е добре! Не може ли, въ случая, малко-малко да се смегчи немощията и неволята на толкова много дребни занаятчийски и др. съществувания? Отговора е, че рѣшително може това да се стори. Но какъ? Единствено като се оцетятъ само нѣколко рентиери, пенсионери, които безконтролно подържатъ и позишаватъ наемитѣ, което може и е длъжно да стори съответната власт. Нека, най-после, (абсолютно безъ никакъвъ рискъ, увѣряваме, за доброто на България!) се обуздае, ограничи лакомията за чрезмѣрни печалби на една шепа хора и съ това се подпомогне участъта на толкова многобройни трудолюбиви занаятчийски и др. съществувания. Защото безъ тѣхното добруване и нахранване, нито война може да се води, нито пъкъ може и България да цвѣти и напредва.

Конфликтитѣ между работници и работодатели.

Отдѣлението за труда при Министерството на търговията разпратило до окръжнитѣ инспектори по труда една наредба относително начина, по който трѣбва да става за въждеще уреждане на конфликтитѣ, изникнали между работници и работодатели.

Въ наредбата се опредѣля: Индивидуалнитѣ конфликти спорове между работници и работодатели се уреждатъ съасно закона. Органитѣ на инспекцията правятъ усилия спомоществено или чрезъ тѣхно средничество. Ако по тоя пътъ не се успѣе, тѣжителитѣ се отправятъ къмъ помирителнитѣ сѣдилища.

Окръжнитѣ инспектори сж длъжни да се намиратъ въ

постоянни връзки съ работницитѣ и работодателитѣ отъ отдѣлнитѣ професионални организации. Чрезъ тия връзки тѣ да следятъ за настроенiята на работничеството, неговитѣ нужди, искания и пр. и да взематъ своевременно мѣрки за тѣхното удовлетворение въ рамкитѣ на законитѣ. Ако тия искания започватъ да се оформяватъ въ откриване преговори съ работодателитѣ, окръжнитѣ инспектори да се намѣсватъ по-активно съ целъ да се избѣгне тѣхното разрастване.

Въ случай че се касае за конфликти по приложението на закона отъ друго ведомство, привлича се вниманието и съдействието на съответнитѣ власти за ликвидиране.

Разпукването на Югославия и Чехословакия Отъ какво се бои Франция.

Кореспондентътъ на „Еко де Пари“, г. Шарлъ Бонфонъ е взелъ интервю отъ херцогъ Ференци, водителъ на унгарската лига за ревизия на договоритѣ която брои понастоящемъ 2 милиона члена.

Унгарскиятъ патриотъ е заявилъ:

„Териториитѣ, които ни се отнѣха и които съставляватъ две трети отъ Унгария, се дадоха на малки народи, които сж заплашени. Ромжния трепери отъ Русия, а Югославия е въ таенъ конфликтъ съ Италия. А какво ще стане съ Чехословакия, когато присѣдиняването на Австрия съ Германия, което е предстояще, я обкръжи отъ всички страни?

По тоя поводъ френскиятъ журналистъ пише:

Надеждитѣ на унгарцитѣ сж следнитѣ: Следъ изпразването на Ренания, Австрия ще се присѣдини къмъ Германия. Унгария ще се съедини тѣсно съ блока отъ 75 милиона германци. Къмъ тѣхъ ще се присѣдини и Италия, която и въ тоя моментъ преговаря съ Германия. Съветска Русия ще нападне Полша и Ромжния, за да ги имобилизира. Тогава ще стане първата поделба на силствена или мирна, на Югославия и Чехословакия, които ще бждатъ заставени да допуснатъ плебисцитъ за народитѣ, които нѣма да могатъ да асимилиратъ“.

не е реклама
а е истина

ателне „Прогресъ“

ул. 6 „Септемврий“ № 4

**ХИМИЧЕСКИ ПОЧИСТВА
БОЯДИСВА, ГЛАДИ**

най-отлично

Останалото е всичко панаирджилъкъ

Прочие, дайте дрехитѣ си само при

ателне „Прогресъ“

За преименоването на кварт.

Сесъ-Севмесъ.

Научаваме се, че била назначена комисия отъ общ. съвѣтници която да преименова нѣкои улици. Особено належаще е това за Сесъ Севмесъ. Трѣбва да се освободиме отъ турскитѣ названия, да ги заменимъ съ чисто български, свои родни! Квартала ни има доста културни придобивки.

Добре е да се нарече кварт. Христо Ботевъ, на името на училището което краси махалата? Нека се премахнатъ турскитѣ и др. чужди названия, и възприемемъ нашето родното, своето.

Още ли ще възприемаме чуждото което често пжти е и май-извратено, а пренебрегваме и се срамямъ отъ своето?

Инициативата е похвална, дане се осъществи по скоро!

Отъ Сесъ-Севмесчани.

Нуждата отъ кредити отъ всички наши търговски и стопански среди.

София, 20 юлий, Нуждата отъ кредитъ се чувства въ всички среди.

Споредъ анкетата на наши банкови кржгове причината за липса на пари се дължи на отдръпването на чуждитѣ капитали въ България и намаляването довѣрието въ нашитѣ търговци.

Безъ връщането довѣрието къмъ българския търговецъ и чуждитѣ капитални, нашето правителство не ще бжде въ

състояние да направи нѣщо за създаването на ефтинъ кредитъ.

Предвижда се, че сконтовия процентъ може да бжде намаленъ отъ 10 на сто и лихвения отъ 16 на 15 на сто, обаче това, не е достатъчно, защото въ чуждитѣ страни, които финансово стоятъ несравнено по добре отъ насъ, сконтовия процентъ е 6 на сто, а лихвения до 5 на сто.

Германски институтъ „ФЕМИНА“

за 8 мѣсечно електрическо
тройно неизменнио нждене
едри и дребни вълни при
желание и съ буклирани крайща.
Разполага и съ безъ електричество такъвъ апаратъ
„ГРИЗЕРЪ“ сжща
трайностъ

се премести

подъ танцувалния салонъ „Риунионе“ бившъ Панахъ Бул. „Сливница“ № 6 кждето ще бждатъ инсталирани съвършено нови апарати неизвѣстни до сега въ България американска система

„Американски велъ“

салона е единственъ въ Варна, разполага съ най-добри фризьорки—фризьори бръснари.

Първоначествени гарантирани кожени и камелатови
каиши специални за вършачки и фабрики
само при

Серафимъ Ивановъ Варна

отъ **ЕФТИНИ ПЛАТОВЕ**
ИВАНЪ ЦОКОВЪ
ШИВАЧЪ-КРОЯЧЪ, улица Княжеска № 9
изработва всѣкакви видове **МЖЖКИ И ДАМСКИ КОСТЮМИ**
ЛУКСОЗНА ИЗРАБОТКА. УМЕРЕНИ ЦЕНИ.

последна дума на оптиката!
пристигнаха последенъ моделъ
ОЧИЛА ЗА СЛЪНЦЕ
ПРИ ТУТАНКАМЕНЪ

ПИВНИЦА КАРНАЦАРИЯ
МАЛКИЯ „БАРЪ“

срещу Лѣтния кино „Ранковъ“
пусна новопристигналитѣ бѣли и червени ароматични вина
ПО 20 ЛЕВА ЛИТЪРА
Отлична скара, приготвена по вкусъ: кебабчета, шишчета
дробчета и др.

— ПРИСЛУГА УЧИВА —

Печатница Взаимность на Ив. Проиковъ — Варна
Поред. № 180 — 1930 год.

Проституцията

Безспорно е, че тя е едно голямо социално зло. За борба против нея сж прилагани много мърни, но всичко е било без резултат. Защото социалните злини се лъкуват само с радикални и разумно прилагани начини и средства. Работи се от вътрешното министерство специален правилник, по силата на който проституцията се регламентира. Не е осъдително опитът, но все ни се струва, че резултатът ще бждат или нищожни, или никакви.

Проституцията, обикновено вървее в големите градове — там където има струпан много светът, дъто има и богати, и бедни, охолство и мизерия. Имаше я и преди войните, но следъ тѣзи повеления, тя взема широки, застрашителни размѣри. Никой не я пѣди. Тя е нахална и чакъ вѣдетъ своите жертви. Болшинството тя взема измежду днешните младежи. Като зло тя има благоприятни условия да вървее, но като порокъ трѣбва да се лъкува. Цѣлата интелигенция, обществените организации и институти, зведно и съдействието на администрацията, полицейска и санитарна трѣбва да положатъ максимумъ усилия, за да отрежатъ пътя на нейния бързъ темпъ. Тѣхните разумно координирани дѣйствия ще парализиратъ, ако не напълно, то поне отчасти злото. Иначе осъдително би било всѣко по нататъшно бездействие. Защото можемъ да осъдимъ въ едно недалечно бждеще предъ едно голямо и лошо положение.

Чудно е наистина, какъ въ днешно време, предъ очите на полицията, млади напълно физически здрави момичета, отдаватъ срещу мизерно заплащане своята плътъ. Чес-

то пѣти подготовката на едно таково срамно дѣло става по единъ явено цаниченъ начинъ. Така се прави първата стѣпка по единъ бждещъ наклоненъ пѣтъ. Моралното падение е ужасно въ своята целостъ, и съ своите последици. Ето защо, то най-често служи за богатъ сюжетъ на нѣкой романъ. Но не е напразно да се избягватъ отъ гибелта, която дѣбне младите девойки и да се пратятъ о ереме тамъ, — където тѣхния физически и умственъ трудъ би допринесълъ много, както за тѣхното лично, така и за обществено благополучие.

Много и най-различни сж причините за моралния упадѣкъ. Една отъ тѣхъ, която нато че ли е и най-главната, е модата. Тя се мѣни тѣй бързо и нато че ли мигновено трае! . . .

Богатите могатъ смѣло да я следватъ, но бедните никога не могатъ да я догонятъ нейния напизненъ брѣгъ. Средства сж необходими, а ресурси нѣма. Въ желанието да се набавятъ такива се стига до положение да се търгува съ . . . голото женско тѣло. Търговия лесна и доходна, но съ трагиченъ финалъ: отрова, куршумъ, вѣже, или ужасниятъ бичъ — сифилисътъ.

Не бива повече да се търпи едно тѣй печално положение. Необходими сж бързи и радикални мѣрни. Посочихме въ началото кой трѣбва да ги вземе и прилага (по законодателенъ редъ), за да не бжде късно единъ денъ. Не се ли стори нищо въ това отношение о време, неминуемо сж лошите последици. Ние предупреждаваме и зоведемъ опомнание, за да не закъснемъ, та всички евентуални мърни да бждатъ по долу отъ палиативни.

ЗА ДА ОБЛЕКЧИ СТОПАНСКАТА КРИЗА

Ателие „Надежда“

уица Царъ Борисъ 7, съобщава че приема за химическо почистване

костюми, манта, пардесюта по 80 лв. Къмъ всѣки предметъ почиства и по една шапка гратисъ. Три костюма донесени наведнѣжъ единия гратисъ. За почистване на вълнени и копринени рокли 50 лв. Предпочитайте ателие „Надежда“. Работа бърза и съвестна.

Кучето и циганина

Ехъ, да знаете, едно време какъвъ рай бѣше на земята! Звѣрове и хора живѣха като добри братя. Всѣка сутринъ вълците слизаха отъ балканските гори въ кошарата и отвеждаха малките агнета къмъ ливадите — хемъ да се разходятъ, хемъ да си напекатъ гърбовете на слънце, хемъ да си хрупнатъ росна трѣва. Лисиците цѣль денъ ровеха съ лапи въ боклуците и щомъ изровѣха нѣкой червейце, бързаха да го отнесатъ въ най-близкия курникъ на кокошките. Женитъ въ село не се трудѣха да низатъ гердани отъ мжнеста, ами отиваха покрай синуритъ, хващаха пѣстри змии навиваха ги около шийтъ си и змийтъ кротуваха. Подиръ вечеря котките смятаха съ опашките си нападалитъ отъ трапезата трохи и бързо се

втурваха къмъ хамбѣра да канятъ мишките на угощение. А въ хамбѣра мишките никогъ не смѣха, безъ позволение отъ стопанина да сруската житно зърно. Това ставаше въ онова далечно славно време, когато джда не бѣше мокъръ, огъньтъ не пареше, студътъ бѣше топълъ и трънитъ не бѣдѣха.

Най-добре си живѣха тогава кучето и циганина. Ако имъ се паднеше случай да се срѣщнатъ на улицата, очитъ имъ свѣткахъ отъ удоволствие. — Братка, — разперяше ржце циганина и се навеждаше да целуне кучето, а кучето въртеше опашка и сълзи като градъ течеха по носа му.

Минувачитъ се спираха да имъ се порадаватъ и си думаха: — Боже, какво приятелство!

Тѣй мирно и честито си те-

ЛОВЦИ,
изплатете се
именито на
В. „Народенъ
Ратникъ“

На слуга

ЛОВНА КОЛОНА

А. Маноловъ

Всѣки по своему разбира. — Лова и ловните нрави

Позволете ми преди всичко, Господинъ Редакторе, да Ви сърадамъ, че си дадохте трудъ и желание да отдѣлите въ уважамия Ви в. „Народенъ Ратникъ“ нѣколко колони и дадете мѣсто за разглеждане на една макаръ стара, но въ сжщностъ съвсемъ нова за наше общество тема, каквато е „ловното дѣло“ въ страната ни.

Действително лова е едно народно стопанство, което дава стопански блага, изразени въ дивечови кожи, любимото зимно украшение на дамитъ и вкусно мѣсо, които наброяватъ десетки милиона лева годишно, а на любителитъ на лова приятенъ спортъ, който извършванъ умѣрено и съзнателно отморзва умътъ и ободрява тѣлото, особено на градския ловецъ.

Хората, които бораватъ съ ловното ни дѣло, извършватъ и редъ обществени задължения, свързани съ лова и ловната организация, а като общественици, налага имъ се свещенъ дългъ да бждатъ: искрени, коректни, добросъвестни, великодушни и да се ръководятъ изключително и само изключително отъ интереситъ на дѣлото, на което доброволно сж се посветили да служатъ.

Такива общественици трѣбва да бждатъ пегимни да чутъ и общественото мнение за дѣлата си или изобщо за лова наречено „Критика“, защото безъ нея има само тъмнина, а отъ тъмнината бѣга всѣки, който служи добросъвестно на това дѣло, на което се е посветилъ.

И така — азъ написахъ въ сп. „Ловецъ“ г. XXX бр. 5 статия подъ насловъ „Ловъ, ловци, нрави и законъ“, която представлява една цѣла мисль и едно желание, — да се послужи на дѣлото на лова, въ което азъ смея да се лаская, че съмъ само скромненъ редникъ и ратникъ, който отъ младини обича лова.

Желаехъ да корегирамъ много криви работи, които азъ така, може би, ги виждахъ и за това завършихъ статията си съ думитъ: „ний си позволихме

да отбѣлжимъ тия споредъ насъ, важни въпроси за ловуване така, както ги схващаме и намираме полезни и ги подлагаме на просветената критика на другитъ ловци, съ желание бждатъ ни „Законъ за лова“ да бжде по свършенъ и по строгъ, та и ний ловцитъ да можемъ по дълго и по съзнателно да използваме приятноститъ на лова“.

По поводъ на тая статия въ бр. 5 на вестника Ви се появи статията „Критика на Варн. Окр. Ловенъ Развѣдникъ“ направена въ сп. „Ловецъ“ отъ г. Ал. Маноловъ.

Съжелявамъ, че автора на тая статия се е побоялъ да излезе съ името си, като че ли кой знае какво е написалъ и още не можемъ да си обяснимъ, защо му е липсвалъ, тоя куражъ. Повече смелостъ г-нъ Хиксъ, азъ се само радвамъ, че моитъ статии мамиратъ Вашия отзвукъ и като оставямъ за ваша смѣтка изразитъ Ви: „Признава невежеството си; не е направилъ нищо за ловното дѣло и върши най-лесното — да критикува“, най-последъ такъвъ ви е речника, признавамъ Ви г-нъ Х. (буквата „Хиксъ“ — ще писа така, както се пише по латински), че изказвате много добри мисли за ловното дѣло, върху което може спокойно да се пише и говори, безъ задни мисли, разбира се, които действително сж интересни и сж най-последъ разбирания и мнения, които азъ имамъ привикката, като чужди мнения — да уважавамъ, а значи да се отнасямъ и сериозно къмъ тѣхъ.

Коректността изисква да се пише точно това, върху което ще се говори, а азъ въ статията си написахъ буквално следното: „При това дѣление. д се махне плана (дивеча дѣлимъ на едъръ и дребенъ) ний мислимъ, че веднага ще трѣбва да се уреди при централния развѣдникъ разплодна станция за дребенъ дивечъ, който най-много интересува масата отъ ловцитъ, а главно — заяка, сивата яребица и кеклика; постепенно да

се минава къмъ едрия дивечъ и най-последъ къмъ разширение на видоветъ. Веднага съ туряне началото на разплодната станция, ще трѣбва да се тури начало и на окръжнитъ развѣдници. Това начало не трѣба да започне отгоре, а отдолу, за да се избѣгне грешката съ уреждането на развѣдника при Варненската окръжна управа, която не започна съ заяка и яребицата, а направо съ елена лопатаръ.

Но като начало и то е добро — „безъ риба и ракътъ е риба“, защото забранената мѣстностъ около тоя развѣдникъ на „Маринъ Тепе“ въ Лонгоза намъ се струва, че е подходяща за размножаване на яребици и зайци“.

За Бога г-нъ Х. къдъ ний идейно се различаваме съ Васъ; има едно различие, а то е въ системата за уреждане Окр. Ловенъ Развѣдникъ; дали тѣ ще трѣбва да почнатъ да служатъ веднага на масата на ловцитъ и да затѣпятъ дребния дивечъ, който много ни интересува, или да почнемъ отъ най-трудното и по мжжко осъществимото — едрия дивечъ и да вървимъ къмъ дребния.

Логиката на нѣщата показва г. Х., че се почва отъ лесното и се върви къмъ по трудното и защо Ви е неприятно, като се казва, че съ Варнен. Окр. Ловенъ Развѣдникъ се направи именно въ това отношение една грѣшка.

Развѣдника вече съществувалъ ний него не критикуваме и не сме противъ него, а казваме какво трѣбва да представляватъ бждещитъ Окр. Лов. развѣдници, уреждането на които е предстоящо. В. О. Л. Р. се създаде по особено стечение на обстоятелствата и не можеше иначе да се постигнѣ — защото когато първия ловецъ на България Н. В. Царя ви изпраща „Елени лопатаръ“ за разплодъ, разбирате ли г. Х. — noblesse oblige — да ги приеми и приютите. Азъ, Вий и който да е съзнателенъ ловецъ, ако бѣхме тогава носили Следва

Шивашно ателие „ВЕНЕЦИЯ“

ИВ. Г. ПЕТКОВЪ & С-ие

ул. Охридска 4.

изработва най-елегантни костюми по последни журнали.

Разполага съ най-модерни десени — Изработка бърза и солидна

чеше живота на хората и звѣровете, до оня паметенъ денъ когато Иванъ Късето, касалина хвърли на селския мегданъ единъ кокалъ отъ заклано говедо. Най-напредъ подущи кокала кучето. Хвърли се върху него, почна да го гложди и зе да рѣмжи. Случайно съ една праздна кошница, въ която събраше яйца, мина циганина.

— Какво глождишъ, братко? — попита той кучето, — Кокалъ гложда.

— Отъ кжде го взе?

— Иванъ ми го даде, задего му паза кошарата.

— Дай малко и азъ да го опитамъ! — помоли циганина приятеля си.

— Защо не — отвърна кучето и бутна съ кракъ кокала къмъ циганина.

Циганинътъ се наведе, зе кокала отхапна една суха жилла срука я и се облиза: — Малее, сладко!

И намѣсто да върне кокала

на кучето, той го мушиа въ кошницата и търти да бѣга.

— Дай ми кокала! — хукна подире му кучето.

Циганинътъ мълчеше и бѣгаше.

— Дай ми кокала, или ще ти скъсамъ гашитъ! — викаше кучето и като разбра, че приятеля му не на шега бѣга, захапа отзадъ гашитъ му и ги раздръ.

Циганинътъ се попипа отзадъ и нато напипа голо мѣсо пламна извади кокала отъ кошницата и почна да бие по главата кучето. Кучето побегна уплашено, скри се въ кошарата на Късето и отъ тамъ почна съ цѣлото гърло да вие:

— Дай ми кокала!

Най-напредъ го чу лисицата отъ боклука и си рече: — Колко съмъ глупава! Цѣль животъ собирамъ червей за кокошките. Я кучето за единъ голъ кокалъ каква врева е вдигнало!

И по бърза отъ вѣтъра тя

се впусна къмъ курника:

Дайте ми черейтъ назадъ! — грозно извика тя на кокошките.

И нали кокошките не можаха да й дадатъ червейте, лисицата се хвърли върху тѣхъ да ги души.

— Върнете ми трохитъ! — извика котката на мишките и почна да ги лапа една подиръ друга.

— Плати ми, дето съмъ сгубилъ днитъ да те разходямъ по ливадитъ! — озъби се вълка на агнето.

— Нѣмамъ пари — уплашенъ се дръпна невинното агне, но дордето издума вълка сложил лапата си на гърба му и го свали.

Вдигна се олелия, запищещъ слабитъ гадина, удариха на бѣгъ, изпокриха се дето имъ видятъ очитъ.

Отъ него денъ свѣта станъ размирненъ и не може да се укроти до денъ днешенъ.

А. Каралийчевъ.

НАШИТЪ ВОДНИ СЪОБЩЕНИЯ

Значението на морските и дунавски пристанища

На конференцията, състояла се неотдавна между г-на министъра на търговията, проф. Мишайков, и представители на стоковитъ борси Бургаз, Варна, София, и Русе, покрай разнитъ положения, изяви от последнитъ съ огледъ на едно по правилно организиране експорта на нашитъ земеделски произведения, съществено мѣсто биде отредено за значението, което въ това отношение иматъ нашитъ морски и дунавски съобщения. Подчертахъ се главно следнитъ мисли:

При явната тенденция на постоянно спадащи цени, ако искаме да дедее на производителъ възможната максимална равностойност на неговия трудъ, а същевременно да бждеме конкурентоспособни на чуждитъ пазари съ нашитъ продукти, наложително е да се направятъ всички възможни економии въ разнискитъ, които тежатъ върху тѣхъ, отъ мѣстото на купуването до това на предаване стоката (пристанища на получаването). Не единствено, но съществени елементи тукъ се явяватъ ж. п. тарифи, и морскитъ напла.

При измѣнитъ се следъ войната междудържавни стопански отношения, намъ се налага да диримъ за нашитъ продукти нови пазари, а износни и редовни връзки съ тѣхъ ние можеме да имаме само чрезъ правилното организиране и развитие на паракходството подъ родния националенъ флагъ.

По този начинъ изниква голѣмиятъ въпросъ за тѣсната връзка между ж. п. тарифа, воднитъ съобщения и експорта.

При географското положение, което България зема, воднитъ пѣтици по Черно море и Дунавъ се явяватъ като едно естествено продължение на железопѣтитъ ни съобщения. Посрѣдствомъ пристанищата които имаме, ние сме въ връзка съ чуждия свѣтъ, комуто

изпращаме произведенията си и отъ когото получаваме неговитъ фабрики и сурови материали за задоволяване нуждитъ на страната ни. Интереситъ на нашия експортъ ни налага, и ние да имаме по тия пѣтища собствени превозни средства, поне до толкова, доколкото чрезъ тѣхъ бихме могли да влияеме като регулаторъ на навлата, които чуждестраннитъ компании събиратъ. Както е общоизвестно тия последнитъ нѣматъ никакъвъ интересъ да насърчаватъ нашия експортъ и заради това, при липса на едно национално паракходно дружество, тѣ винаги сж прибирали неоправдано високи навла за износнитъ ни артикули. Главно поради тази именно причина на времето се е зародила мисълта за основание Българско Търговско Паракходно дружество, което още въ първитъ години на своето съществуване предизвикаа чувствително понижаване навлата до ония пристанища, които то можеше да обслужва съ малкото си паракходи. Но за да бжде това благотворно влияние трайно и чувствително, необходимо е, щото износътъ, който се извършва подъ българско национално знаме, да представлява една по осежателна величина. За жалостъ, констатацията, която се налага въ това отношение, е много тъжна.

Имаме факти твърде много. И какъви ни подказватъ тия факти?

Че ние имаме твърде слабо развито паракходство по Черно-море и почти никакво по Дунавъ. Подобно положение е несъвмѣстимо съ правилно разбираниитъ интереси на страната и то трѣбва да бжде поправено. Една експанзивна търговска политика, нуждитъ на експорта, налагатъ максимални усилия и жертви отъ страна на държавата за създаване едно мощно национално паракходство по воднитъ пѣтища, съ което природата ни е обдарила. Съседнитъ намъ

страни сж щастливи да отбелезватъ, отъ войната насамъ, едно системно и чувствително увеличаване на своя тонажъ. Така напримѣръ, презъ 1919 год. Гърция е имала 282 паракхода съ 430,237 тона, Презъ 1928 год. нейнитъ паракходи нарастватъ на 528 съ 1,256,965 тона а на 1 октомврий 1929 год. тази страна има вече 535 паракхода съ 1,304,844 тона товароспособностъ и още 719 платноходи съ 57,980 тона, или общо плавателни сждове 1254 съ 1,362,824 тона. Тия абсолютни цифри сж, наистина, несравними съ положението, въ което ние сенамираме, но не тѣ сж важни въ случая, а развитието: за 10 години тамъ имаме повече отъ утрояване тонажа, когато ние тукъ стагнираме, за да не се каже, че вървиме назадъ!

Време е да се подирятъ и отстранятъ причинитъ за това зловердно състояние на нѣщата, още повече, че стопанскитъ нужди на държавата ни ставатъ изъ день въ день все по крещящи. Презъ Черно море трѣбва вече да отидеме не само до Италия, Франция и Испания, но да подириме връзка и съ Хамбургъ, Ротердамъ и Анверсъ. А по Дунавъ — съ бързоходни плавателни сждове нагоре къмъ сърцето на централна Европа Трафикътъ, обаче, който слиза надолу, трѣва да се стремиме да прибираме презъ Варна, посрѣдствомъ подходящи ж. п. тарифи и технически съоръжения въ пристанище Русе. Базата за осъществяването на тази голѣма програма не бива да бжде друга, освенъ Българското търговско паракходно дружество което, подсилено съ срѣдства, изтъкувано отъ неджитъ, които го душатъ и съ свое разклонение по Дунавъ, ще може да се разрастне до ония размѣри, при които напълно да задоволява разнообразнитъ нужди на народното ни стопанство.

Из. Зв. И. К.

ЮНИОНТЕКСТИЛЪ А. Д.

ул. Гургулятата

срещу хотелъ „Новъ Прѣславъ“

Голѣмъ изборъ отъ вълнени платове при извънредно достъпни цени.

на моряци специални цени.

Чарътъ и даровѣтъ на морето

Неуведомата красота и великолепия на морето, величавото му видимо еднообразие, стихийната му капризност, неговитъ пълни съ тайни глѣбини, химнитъ отекващъ се отъ кроткитъ му и бурни вълни, мистичността му — всичко това е неизразимо, нито съ четката на гениалния художникъ, нито съ перото и словото на вѣлшебника поетъ.

Ето защо, когато е дума за чарътъ на морето, можеме само да съзерцаваме неговата възторжена красота, покорно и съ смирение да се прекланяме предъ нея.

И, даровѣтъ обаче, които морето въ изобилие крие въ своитъ недра и въ своето най-разнообразно крайбрежие, което е пишно красиво, а същевременно и неизчерпаемъ източникъ на блага. Преди всичко, нашия първи пристанищенъ портъ и първостепененъ курортенъ центъръ Варна, която е гордостта, царцата, на нашето крайбрежие.

Естествено, географическо и благоприятно разположение на самия градъ, а особено неговото очарователно и залесено крайбрежие по протежение до Евксиноградъ и дори до самата ромжнска граница — това е единъ единственъ кътъ почти по цѣлото Черноморско крайбрежие. Стопанската и културна роля, която Варна, ако не още сега, то въ близко

бждаше, ще има да играе сжщо така й отреждатъ едно завидно мѣсто.

Можемъ ли да не поменемъ следъ Варна и Бургазъ, който въ стопанско икономическо отношение е сжщо така съ живо настояще и отлично бждеще. Известно е не само на насъ, но и на чужденци историческото име Месемврия съ своя отличенъ и просторенъ пѣсчъненъ плажъ, който ежегодно привлича съ хиляди лѣтовници отъ близки и далечни краища.

Не можемъ и не бива да се отмение сжщо така и Ахилло, което е славно не само съ своитъ исторически солници, съ своитъ обширни и плодородни лозя и като търговско-стопански центъръ отъ първостепенно значение, но и съ своята лечебна езерна калъ, която, поради лѣковититъ си свойства за лѣкуване на най-разновидни болѣсти, му отрежда — бждината да стане не само курортно мѣсто за лѣтовници, но и да се превърне въ единъ отличенъ и достъпенъ приморски санаториумъ. Сжщото може да се каже и за другитъ наши приморски кътове: Василико, Ахтополъ, Созополъ, Гюзикенъ, Бѣла и др., на които сжщо така праедстои да се превърнатъ въ източници за блага и култура за племето ни.

А. П. Хумовъ

Едно чудовищно престѣпление върѣдъ морето

Хвърленитъ пѣтици въ морето. Героятъ пакъ грѣши капитанъ

Испанската полиция води следствие, по единъ трагиченъ случай разигралъ се на грѣския паракходъ „Теодора Калоколритъ“. Когато тоя паракходъ се намиратъ близо до испанския брѣгъ, капитанътъ му констатира, че на паракхода се намиратъ трима испански „черни пѣтици“ (безъ билети). Капитанътъ толкова се разярялъ, че наредилъ тримата испанци да бждатъ хвърлени въ морето. На тая сцена присѣдствувала и жената на капитана, която съ револверъ въ ржка го принудила да пусне лодка, за да спаси хвърленитъ въ

морето пѣтици. Благодарение на това, двамата нещастници били спасени, но третиятъ се удавилъ. По-късно капитанътъ предлагалъ на така спасенитъ голѣми суми, за да премълчатъ тоя случай и тѣ наистина сж се съгласили на това предложение. По нѣкакъвъ начинъ, обаче работата излезла на яве и испанскитъ власти се обърнали къмъ грѣскитъ, да бжде капитанътъ арестуванъ и сжденъ за убийство.

Б. Р. Нищо чудно въ тоя грѣски подвигъ. Нели за тѣхно удоволствие пар. Варна и 22 моряци почиватъ при Мармара?

Морското вълче

Панталони съ широки крачоли, откритъ тригълникъ на шията и мазненъ матроски каскетъ на глава.

Мжжъ — момче, морски герои Роденъ е въ Варна, а се нарича Васко. Случайно морето го е изхвърлило за единъ день въ Генуа. Не е жененъ. Жена му е морската вълна. Кржгло лице, кждрави мустачки и очудени очи.

Не е морски вълкъ, а вълче. Слезе на брѣга, поразтѣпка се ритна парче отъ вжглица като футболна топка, пригладилъ съ ржка мустачкитъ — и трѣгна Раздърънка паритъ въ джеба си.

Морякътъ се води отъ жоха си. Брѣгътъ е пъленъ съ съблазни. Много съблазни отъ таблата уличния търговецъ пог-

леждаатъ моряка: сапунче, огледалче, картичка съ красива жена. Скрили сж се съблазнитъ задъ мжтнитъ стѣкла на крѣчмата; съблазни съ свѣтли пѣстри шалове, които прикриватъ черупитъ, върватъ по улицата и стрелятъ съ очи гостенина: „Хайде, довечера!“ На борта е спокойно, на сушата — опасно: на всѣка крачка удавенъ камъкъ.

Мирише на море, риба и прегорѣло дървено масло. На голѣми металически тепси има баница, не баница, а тукашному — „Ницца“. Постоя, погледа, какъ си купузаатъ другитъ окуражи се, приближи, посочи съ прѣстъ — бабичката му отдряза парче, подаде му го на книжка. Прѣститъ потжатъ въ

масло, а пѣкъ е вкусно.

Отъ разходката гласътъ се пробуди; съ „ницца“ не можешъ да залѣжешъ дяволчето И трѣгна изъ прохладата на каменнитъ сводове, до като не видѣ на една фирма корабъ съ платна и съ надписъ — на тѣзи, които умѣятъ да четатъ по италиянски: „Тратитория ла Наве“. До входа лаври въ бурета, задъ стѣклото две бутилки печена кокошка и купъ лимони. А главно — задъ вратата се вижда моряшка куртка.

Съ знаци показва „манджато“ съ прѣстъ разправи, че гърлото му е прѣсхнало. Дадохъ на варненеца паница макарони и половинъ кило отъ бѣлото. Вижъ, това не е толкова лошо Изяде го, стана още по-смѣлъ, почука съ чашата: още половиница. Много е слабо. Разбиратъ го съ една дума.

Развърза се езикътъ и се завърза приятелство. Олѣ-райтъ по български значи хубаво. Нѣма защо да остава назадъ На тезгяха пийнаха ромъ: здравата опари гърлото и въ главата се затъркаляха веселитъ топки на мисълта.

Излѣхоха тримата подъ ржка: Васко, Джонъ и Хансъ Джонъ полипа мишницата на Васко: олѣ-райтъ! Показа му своя юмрукъ: бива си го желѣжо! Хансъ сви очи и отдавачъ бутна съ мустакъ си една италиянска красавица: гутен-таге, фройлайнъ! Потупаха се другаритъ по раменетъ: съюзъ!

Скитаха до вечерята, напиха се. Васко искаше да се бие, удържаша го Въ третия вертепъ Нѣмецътъ пиянъ изтананика нѣщо свое: неразбрано, но весело. Англичанинътъ само поржчваше пиене, пухтеше

съ лулата. Плащаха наедно! не се свиди!

Обаче, вечерята все пакъ стана бой, по неизвестна причина. Отъ една крѣчма въ друга премина компанията, съ нашия Васко бѣше радостенъ но другитъ се скараха съ крѣчмаря. Следъ това стана нѣщо заради едно момиче. Кой започна и защо, не е известно, но се биха здравата, повечето съ столове.

Сега тозъ пѣтъ вендата на Васко има силно пѣтно, а юмрукътъ му е навехналъ нѣщо твърдо. Ние Варненцитъ, сме мирни, — мирни, но като пийнемъ, не ни закачай. Главното не дрънквай вѣрли — некипѣли. Приятно е да си спомни човѣкъ: билъ се е въ Генуа, на италиянска земя! Градътъ не е по лошъ отъ всѣки другъ твърде е забележителенъ.

Моряци, четете и разпространявайте вашия защитникъ в-къ „Народен Ратникъ“

Веселия

Модерен човѣкъ

—Абе Стояне, нима твоитѣ дългове не те безпокоятъ?
—Безпокоятъ, само че не менъ.
—А кого?
Разбира се моитѣ кредитори
—Прощавай, но азъ не бихъ могълъ да спя спокойно.
—Азъ пъкъ мога, защото заради менъ не спятъ моитѣ кредитори.

Часовникътъ

Бай Тричко се връща на кандилканъ въ къщи и пита жена си:
—Колко е часа?
—Единъ, му казва тя напококи.
Следъ малко часовникътъ бие три!
Бай Тричко, счулва часовника виайки му гневно:
—Е, зная, че часътъ е единъ. Нѣмаше нужда три пѣти да ми напомняшъ това.

Грижитъ на тѣщата

Дъщерята — Ахъ мамичко, никога мѣжа ми не е закъснявалъ толкова. Дали тая вечеръ не е съ друга жена?
Майката — Чудна работа. Не се безпокой, детето ми. Може би, мѣжътъ ти е останалъ подъ нѣкой автомобилъ та за това е закъснялъ.

Наивникъ

Сждията — Какъ не ви е срамъ, човѣкъ на вашитѣ години бива ли да се вѣмъка въ стаята на една млада дама?
Обвиняемиятъ — А при по старичка, бива ли и разрешено ли, е т-нъ сждия.

Кжде е края.

Двама рибари теглятъ вжже отъ морето въ лодката и доста дълго време не могатъ да доведатъ края.
—Другарю, ти изглежда че нищо не ризбирашъ. Мене ми се струва че нѣкой се е пошегувалъ съ насъ и е отръзалъ края.

Кой кво струва

Двама търговци се хвалятъ съ хитростта си. Единиятъ казалъ:
—Азъ по-скоро ще те продамъ десетъ пѣти, а ти мене — не повече отъ единъ пѣтъ.
—Правъ си отговоръ и другиятъ — понеже за тебе никой не би далъ ни счулена пара.

Напирилъ се

Приятеля: — Много приятно ще ми бжде ако присѣдствашъ на вѣнчалния ми обрядъ.
Другия: — О! не дай, Боже! — Азъ веднажъ направихъ тая глупостъ, като присѣдствахъ на собствения си вѣнчаленъ обрядъ и още се разкайвамъ.

Нищо не вижда

—Тате бѣ, ти можешъ ли да видишъ срещната гора.
—Защо питашъ?
—Искамъ да зная, виждашъ ли далече?
—Защо?
—Баба снощи казваше на мама, че си билъ кжсогледъ и не си виждалъ какво става даже вжтре въ къщи.

ЗЛОБОДНЕВКА

Който за днесъ дири
Хубави квартири
Нека да не се вѣси
А въ мигъ да потърси
Мушонъ еднооки
Съсъ рѣста високи
Леонъ фирма стара
На ржка съ брасара
Тенката съ байрака
И Георги Валяка
Бичето шикозенъ
Патрона фамозенъ
Казака пирата
Ялѣнджи Табака
Минчо и Никола

Тукъ играятъ рола
Лика сж прилика
Като стъркъ иглика
Боянъ ачигъоза
Цвѣти като роза
Митко вредъ се пери
Съ тлѣсти далавери
Савченко помага
Въ тази работа блага
А Бюро за Всичко
Въ Варна единичко
Ивановъ Димитъръ
Като човѣкъ е хитъръ
Безъ той да се поти
Трупа салъ банкноти.

Жетвата — На всѣкжде жетвата е въ своя разгаръ. Една отъ главнитѣ пречки за бързото извършване на жетвата е липса на достатъчно работни ржце. Както е известно. Жетвата на повечето мѣста се извършва още по-най примитивенъ начинъ съ така нареченитѣ „сърпобе“. На много малко мѣста служатъ съ „косата“ а на още по малко съ машини (жетварка).

Невъзможността да бжде бързо прибрана реколтата причини значителни загуби на производителитѣ отъ последния паднали дждове придружени съ бури.

Рапица Международниятъ пазаръ на рапицата продължава да е въ застси. Купувачи липсватъ, тъй като всички фабриканти за растителни масла разполагатъ съ значителни количества масло отъ миналогодишната реколта. Жбъ повечето мѣста е предлаганията на рапицата сж намалени, сдѣлките слаби и ограничени

Лозята Лозята въ целата страна се развиватъ добре. Много малко сж пострадали отъ падналитѣ напоследѣтъ дждове.

Пашкулитѣ Постѣпленията на суровитѣ пашкули отъ тази годишната реколта въ пашкулнитѣ тържища сж твърде много намалени. Ценитѣ продължавагъ да сж низки и дори отбелѣзва се едно ново спадане, тъй като има и едно спадане на коприната.

Яйцата Поради усилената полска работа напоследѣтъ има едно покачване на сжщата Износа е доста усиленъ.

Сжщо е усиленъ и износа на птици, особено на млади гъски, кокошки и млади пилета.

Намалението на сточнитѣ ж, п, тарифи съ 35% за превозване на зърнени храни овощия и зеленчукъ предначени за износъ и увеличание на сточнитѣ тарифи съ 5% ще влезе въ сила отъ 11 августъ т. год.

РАТНИКЪ за народа

На благоустроениятъ площадъ „Екзархъ Йосифъ“ който непосредствено до морето и лѣтовната частъ на града, на жглана улица „27 юлий“ има общинско праздно мѣсто наподобяващо изоставено гробища, кждето всѣки минувачъ, безъ стеснение, го използва за физиологичнитѣ си нужди, нещо като общественъ писуаръ, безъ да има кой да го възпрепятствува.

На другиятъ жгълъ на сжщиятъ площадъ — ул. „Св. Климентъ“, тоже на праздно мѣсто, се мѣдри една доста внушителна купчина дърва за горене, около които единъ газонъ моторъ цѣлъ денъ безпокой, както съ пушена си тѣй и съ монотонния си шумъ както живущитѣ на около, тъй и минаващитѣ предъ площада гости. За да се търпи този дървенъ складъ въ една отъ благоустроениятъ части на града, навѣва ни мисль, че въпрѣки нѣколкократното изнасяне на това обстоятелство въ мѣстната преса, че или стопанитѣ на мѣстото или притежателя на дървата ще сж много силни и надъ общественитѣ ропотъ и възмущение.

На ул. „6 септември“ около черквата „Св. Никола“ фруктови и зеленчукови сергии, както на пазарнитѣ площади предлагатъ на минаващитѣ празъ деня стоката си потънала въ прахъ и мухи, а презъ ноцта връщащитѣ се гости отъ къмъ градината ще забележатъ че върху сжщитѣ сергии продаватѣ да отпочиватъ и подкрепятъ силитѣ си съ нощенъ сънъ за да могатъ на утринта на ново съ пресни сили да продължаватъ търговията си. Нѣма ли достатъчно магазини по казаната улица, та се търпятъ баракии и сергии, които ноцесъ служатъ и за легла на открито?

По улица „Нишъ“ много отдавна сѣдатъ натрупани купчини грамади чакалъ по срдѣната алея, които вече сж обрасли съ трѣва. Не е ли нуженъ нѣде, за да се изчисти алеята и връщайки се по домоветѣ си при силнитѣ горѣщии гражданитѣ отътия квартали да се ползватъ отъ сѣнката на посаденитѣ дръвчета

На ул. „Владиславъ“ мждруватъ се мухлясали и изгнили внушителенъ купъ дърва още отъ времето на бившия кметъ П. С.

Много отъ гражданитѣ минувачи отъ ул. Владиславъ отбѣгватъ лѣвиятъ тротуаръ страхувайки се да не би нѣкоя метрово дърво се струпа по главата на нѣкой щастливецъ.

Стопанинѣтъ му вмѣсто да даде нужния видъ на благоустроения Владиславъ за когото се похарчиха огромни суми, завчера нарисова, необезпокояванъ отъ никого на полуборената до склада малка канцеларийка: хлѣбарница Г. С. Следва

ХРОНИКА

Пенсионенъ фондъ на журналиститѣ Министерския съветъ е държалъ постановление, по силата на което единъ процентъ отъ 30 на сто ятъ стойността на обявлениотъ отъ държвни и изборни учреждения въ провинцията ще се внасятъ въ пенсионния фондъ на журналиститѣ въ България. Учрежденията сж задължени да даватъ обявитѣ си само въ числящитѣ се къмъ съюза вестници. За целта ще се издаде специална наредба.

Въ края на м. юлий ще бжде произведенъ изпитъ за мотоциклисти отъ комисия при Окр. Полиц. Инспекция. Всички кандидати, които желаятъ да се явятъ на изпитъ, трѣбва въ срокъ до 19 т. м. да представятъ, придружени отъ заявление до г. Окр. Управителъ, следнитѣ документи:

Кръщелно, отъ което да се вижда, че кандидата не е помладъ отъ 18 год и по старъ отъ 50 год.

Медицинско, напълно здравъ особено зрение, слухъ, нерви и крайщници (ржце и крака).

За сждимостъ — отъ Паркета, че кандидата не е сжденъ за престѣпления отъ сбщъ характеръ.

Отъ общината за честностъ и благонаджностъ.

Училищно свидетелство — за завършена прогимназия.

Кревати

Пружини

готови и на складъ

винаги ще намѣрите въ работилницата

на **Н. Д. ДЕНЕВЪ**

ул. Ботева № 21 — Ташьолу

сжщо месингови, таблени и нелезни кревати.

Приема стари кревати за боядисване и за смѣна съ нови.

Заварявамъ всѣкакви счупени кревати съ оксигеновъ апаратъ.

Само при
Бръснаро-фризьорския салонъ
на известния въ града ни
Димитъръ Марковъ
на ул. Царъ Борисъ № 16
ще се наждри всѣка дама съ най-усвършенствувания апаратъ до сега — типъ **ОЖЕНЪ**

Въ сжщия салонъ се извършва стрижене бръснене, водна ондуляция, миене на глави и др.

Поради липса на хартия (6395) размѣръ необходимъ за печатането на вѣстника, молимъ да бждемъ извинени

отъ абонатитѣ си за закъснението на вестника Следующитѣ бройове ще излизатъ винаги редовно. Отъ Редакцията

Единственото мѣсто за отдихъ и удоволствие на Варненци и курортиститѣ ще бжде пакъ

СЕМЕЙНАТА БИРАРИЯ - РЕСТОРАНТЪ И КАРНАЦИРИЯ

„ПРИЯТНА ПОЧИВКА“

кждето ще чуе новосформирования **МЛАДЪ ШОПСКИ ОРКЕСТРЪ** съ отбранъ и разнообразенъ репертуаръ съ класическа и оперетна музика подъ диригент. на виолониста **КОСТА КРУШОВЕВСКИ**. Народни пѣсни изпълнявани отъ известния народенъ пѣвецъ **ДОРОТЕН ВАСИЛЕВЪ**. Модерна музика съ прочутия саксофонистъ **ГЕНЧО ХРИСТОВЪ**. Весели куплети отъ любимия на всички скукомразецъ **БОРИСЪ РОБЕВЪ ДОКТОРА**.

КУХНЯ И СКАРА НЕПАДМИНАТИ, НАПИТКИ ЛЕДЕНИ